

Manden, der engang havde drømt om at blive en stor Operasanger, tjente Brødet ved forskellige Smaabestillinger rundt om i Byen. Blandt andet sad han tre Aftener om Ugen ved Billethullet i en af Vesterbros Dansebuler, og her havde han i sin Tid lært sin Kone at kende. Hendes Mor — en gammel Rufferske — var ansat ved Garderoben samme Sted, og selv havde hun dengang allerede to Børn til Erindring om en letsindig Ungdomstid. Men det skete, at det store, hvidfede og rosen-sminkede Pigebarn, der bar kostbare Ringe paa alle Fingrene, forelskede sig i den lille muntre Billetmand, der var næsten dobbelt saa gammel som hun og ikke kønnere end en Aalekrage. Og saa stor var hendes Hengivenhed for ham, at hun trods den Fattigdom, hvortil de hurtig sank ned paa Grund af Børneflokkens Forøgelse, aldrig lod sig friste af sin Mors mange Forsøg paa at føre hende tilbage til det indbringende Kaperliv.

I Huset, hvor Ægtefolkene boede, var de bleven en Fabel for de mange andre fattige Beboere paa Grund af deres forelskede Væsen. Hver Morgen, naar Manden gik til sin Plads hos en Porcellænshandler i Istedgade, hvor han var Formiddagsbud, fulgte Konen ham ud paa Trappegangen i sin Nattøje, og her blev hun staaende, bøjet over Rækværket, for at nikke til ham under Nedstigningen og besvare de Fingerkys, han sendte op til hende fra hver Afsats. Der var maaske heri nogen professionel Vane fra hendes galante Pige dage; men hun tænkte ikke over det. Hun fulgte kun sit taknemlige